

Ph. Tapernoux

Gods werk in ons

De goedertierenheid en menselijkheid van God is verschenen

Titus 3

De praktijk van het christenleven wordt in Titus gezien in al de relaties waarin een gelovige kan leven. Sommige zijn door God ingesteld, andere zijn het gevolg van de zonde, zoals de verhouding tussen meesters en slaven. Toch komt de genade tussenbeide en geeft zij ons nieuwe motieven om in al die relaties zodanig te wandelen, dat wij de Heer verheerlijken. Ze veredelt alles wat ze aanraakt en toont haar goddelijke oorsprong door de vruchten die ze voortbrengt. Laat Gods genade ook krachtig in ons werken in deze tijd van verval.

Het hoofdstuk begint met een vermaning voor ons gedrag tegenover overheden en machten. Onderdanigheid is belangrijk in een tijd van opstand en anarchie. De gelovige is hier een hemelse vreemdeling. Hij moet de wereld niet besturen en gehoorzaamt de overheid, die door God is ingesteld (Rom. 13:1-7; 1 Petr. 2:13-17); zelfs als zij haar verantwoordelijkheid tegenover God vergeet, Die haar gezag heeft toevertrouwd, en de heiligen gaat vervolgen zoals in Paulus' dagen. Paulus dringt altijd aan op gehoorzaamheid, tegenover God en tegenover mensen. Dat is het geheim van alle zegen, vreugde, en kracht; daardoor worden wij bewaard in de gemeenschap met de Heer en in het bewustzijn van Zijn goedkeuring.

Twist, belediging en geweld zijn de treurige voortbrengselen van het natuurlijke hart in zijn verwijdering van God. Als de gelovige niet met Hem wandelt in zelfoordeel en het besef van genade, zal hij in deze dingen vallen. Als hij in afhankelijkheid van Hem leeft, en de trots en eigenwilligheid van het vlees oordeelt, zal hij 'alle zachtmoedigheid aan alle mensen bewijzen' (vs. 2). In plaats

van op zijn rechten te staan, zal hij alles overgeven aan Hem, Die rechtvaardig oordeelt (1 Petr. 2:20-23; Fil. 4:5).

Paulus herinnert aan de ellendige toestand waarin wij vroeger verkeerden, en hij schildert de morele toestand van de gevallen mens. Onverstandig waren we, zonder inzicht. Ons verstand waarmee we de Schepper kunnen kennen, is verduisterd door de zonde (Ef. 4:18). In deze duisternis dwaalden wij in onze gedachten, gevoelens en wegen. We hadden geen juiste gedachten over God, noch over onszelf; we waren ons niet bewust van onze gevallen toestand. Zonder geluk, door onze verwijdering van Hem Die de Bron ervan is, zoekt het hart voldoening in verkeerde begeerten. We zijn verfoeilijk voor Gods heiligheid en haten elkaar (vs. 3). We leven in boosheid en afgunst, staan onszelf in de weg en benijden elkaar. Dat is de gevallen mens. Nergens anders dan in de Schrift vinden we zo'n zelfportret, want God alleen kent de diepte van onze verdorvenheid. Wij zijn hatelijk voor God, maar worden niet door Hem gehaat. Integendeel, Hij heeft ons lief; en de goedheid die Hem kenmerkt, doordat Hij de liefde zelf is, kan de ellende van Zijn schepselen niet aanzien zonder ons te helpen (vs. 4-5).

Zijn mensenliefde, de ware filantropie, is verschenen in Hem die het Woord was, vol genade en waarheid (Joh. 1:14). De schitterende openbaring van de liefde van God vond plaats door de komst van onze Heiland Jezus Christus op aarde (2 Tim. 1:10); en de openbaring van de heerlijkheid die het werk van Gods genade zal bekronen, vindt plaats bij de verschijning van Zijn komst (2 Thess. 2). 'Hij heeft ons behouden' (vs. 5). Het werk van de behoudenis wordt hier als volledig volbracht voorgesteld, en alleen van Hem afkomstig, namelijk door de vernieuwing die dat werk tot stand brengt in allen die de gelukkige voorwerpen ervan zijn. Dit goddelijke werk in onze zielen heeft tot doel ons te verlossen van die afschuwelijke morele toestand die in vers 4 werd beschreven.

Hier wordt het verlossingswerk niet voorgesteld zoals in Titus 2 als het werk dat *voor* ons is volbracht, maar eerder als het werk *in* ons door Zijn Geest, en de praktische gevolgen daarvan voor onze wandel op aarde. Hier vinden we het werk van een drie-enig God in genade voor de mens. De oorsprong is allereerst de goedertierenheid en de mensenliefde van God, het middel is het verzoeningswerk van Christus en de toepassing ervan vindt in ons plaats door de Heilige Geest. De behoudenis gebeurt niet op grond van wat wij doen, werken in gerechtigheid die wij hadden gedaan; want daartoe waren wij ongeschikt, de mens onder de wet is hiervan het bewijs (Gal. 3:21-22). De barmhartigheid van God was met ons bezig. Zijn meegevoel met onze ellende, Zijn genade voor schuldige kinderen van Adam heeft in het kruis een solide basis gevonden waardoor wij gerechtvaardigd zijn en erfgenamen van God zijn geworden. Hier in de verzen 4, 5 en 7 hebben wij dus vier

bewoordingen die het hart van God aan ons openbaren: goedertierenheid, mensenliefde, barmhartigheid en genade.

De mens met zijn eigengerechtigheid wordt gezien als door en door slecht en verloren, hij had 'de wassing van de wedergeboorte' nodig. Deze wassing is de totale terzijdestelling van de eerste mens door het kruis van Christus, dat aan ons bestaan een einde heeft gemaakt in het gericht. Hij is ook de verzoening voor onze zonden. De toepassing van de dood van Christus op onszelf gebeurt door het geloof en de gave van een nieuw leven, waardoor wij zijn wedergeboren en in een nieuwe positie zijn gebracht voor God. Het is de nieuwe mens, die in ons geschapen is door de wedergeboorte en de gave van de Heilige Geest als de kracht van dit nieuwe leven (2 Kor. 5:17; Ef. 4:21; Kol. 3:9-10).

Deze wassing komt overeen met de eerste wassing van de priesters, de zonen van Aäron, bij hun wijding; dit waterbad werd nooit herhaald (Ex. 29:4; zie Joh. 13:10). Meestal, als men iets wast, wordt dit niet veranderd, alleen gereinigd. De wassing van de wedergeboorte daarentegen maakt een einde aan het verdorven morele wezen van de mens, aan een leven van bezoedeling dat tegengesteld is aan Gods heiligheid. Het is een eenmalige wassing door het geloof in een gestorven en opgestane Christus, en de invoering in dat heerlijke domein van het eeuwige leven, dat elders wordt betiteld als 'het koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde' (Kol. 1:13). Daar staat Zijn aanbiddenswaardige Persoon centraal, en wordt het hart tot Hem aangetrokken en gevormd door Zijn schoonheid te aanschouwen.

Zo vindt de 'vernieuwing' plaats door het werk van de Heilige Geest, dat wil zeggen een diepe verandering van onze gevoelens en gedachten, die naar voren komt in de gewoonten en wegen van de gelovigen op aarde. De gelovige vertoont praktisch de karaktertrekken van Christus, wordt een getuige voor Hem te midden van de duisternis die ons omringt (2 Kor. 3:3; Fil. 2:14-16). De vernieuwing van de Heilige Geest gaat door gedurende het hele leven van de christen door Zijn werking in ons. De Geest is rijkelijk over ons uitgestort, er is een overvloed van goddelijke kracht om te wandelen in nieuwheid van leven en met een onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde die wij vinden in Zijn liefde (1 Petr. 1:8).

Om het kort samen te vatten, kunnen we stellen dat het werk van de liefde van God, onze Heiland, tot voorwerp en resultaat heeft:

1. de verlossing uit onze zondige toestand als kinderen van Adam door de dood van Christus op onszelf toe te passen;
2. de hoop van het eeuwige leven;
3. de gave van de Heilige Geest, de kracht van het nieuwe leven;

4. de praktische vernieuwing van de gevoelens en van onze handel en wandel, die bewerkt wordt door de Heilige Geest (vgl. Rom. 12:1-2).

Het noemen van 'Jezus Christus, onze Heiland' brengt Paulus ertoe te spreken over de heerlijke vruchten van het werk dat Hij heeft volbracht. Door dat werk zijn wij voor God gerechtvaardigd, verlost van alle schuld en bekleed met goddelijke gerechtigheid. Ook zijn er toekomstige zegeningen, die wij nog zullen ontvangen bij de komst van de Heer. Wij zullen deel hebben aan de erfenis van de heerlijkheid, die tot het leven behoort. Wij hebben die nu in aarden vaten, die niet geschikt zijn voor zo'n schat, maar dan zullen we die bezitten in verheerlijkte lichamen. Dan zullen wij Hem aanschouwen, Die ons zo heeft liefgehad, en aan Hem gelijkvormig gemaakt zijn.

Laten wij vasthouden aan dit 'betrouwbare woord' (vs. 8; zie 1 Tim. 1:10; 3:1; 4:9), dat ons zulke heerlijkheden openbaart, en laten wij wandelen in de kracht van het nieuwe leven en van de Heilige Geest, die God rijkelijk over ons heeft uitgestort. Laten wij zien op Hem, met Wie wij zijn verenigd, Die nu gekroond is met eer en heerlijkheid en Die wij spoedig zullen zien van aangezicht tot aangezicht.

OudeSporen 2021

